

Jonge Oekraïners vragen extra inzet

Nederlands leren? Naar school gaan? Veel jongeren uit Oekraïne die vanwege de Russische inval naar Nederland zijn gevlucht, hebben een broertje dood aan school. Ze zijn niet gemotiveerd, vinden Nederlands leren niet nodig. Ook voor hen geldt echter de leerplichtwet. Daarvoor wordt in Almelo nu een extra leerplichtambtenaar aangesteld.

ALMELO Vanuit opvangadressen in Almelo, Hellendoorn, Tubbergen, Twenterand en Wierden bezoeken jongeren uit Oekraïne het middelbaar en voortgezet onderwijs of gaan ze naar de internationale schakelklas (ISK) in Almelo. Zij hebben dezelfde verplichtingen als Nederlandse kinderen: tot 16 jaar zijn zij leerplichtig. Jongeren tussen de 16 en 18 jaar die nog geen startkwalificatie hebben behaald, zijn kwalificatieplichtig. Een startkwalificatie is (minimaal)

een diploma havo, vwo of mbo (niveau 2 of hoger).

Het schort aan de motivatie van veel jongeren uit Oekraïne, weet manager Gerard Keupink, leidinggevende van de regionale leerplichtambtenaren. „Ze vinden het bijvoorbeeld niet nodig Nederlands te leren: ‘We gaan straks toch aan het werk in Oekraïne, wat heb je dan aan Nederlands?’ is hun uitleg. De uitval zie je met name in de groep 16-18 jarigen. Al geldt dat niet voor alle jongeren.”

De lokale leerplichtambtenaren van de gemeenten hebben ondertussen meer dan de handen vol door de toestroom aan statushouders en vluchtelingen. Nagenoeg alle betrokken gemeenten zijn akkoord met het inhuren van een extra regionale leerplichtambtenaar voor een periode van twee jaar. De kosten worden gedekt uit het rijksbudget Meerkostenregeling Oekraïne.

“Met hulp van de onafhankelijke cliëntondersteuner zijn we ons bewuster geworden van wat onze zoon nodig heeft in de omgang. Hierdoor kunnen we hem beter helpen in zijn ontwikkeling.”

Heb je vragen

over de opvoeding, de ontwikkeling of het gedrag van je kind?

Een onafhankelijke cliëntondersteuner kan daarbij helpen.

Soms is het fijn als er iemand is die met je meedenkt of je op weg helpt bij de vragen die je hebt. Een onafhankelijke cliëntondersteuner van MEE Samen:

- kijkt mee bij zorgen over de ontwikkeling van je kind;
- ondersteunt als je kind 18 jaar wordt en er veel verandert;
- zoekt samen naar de juiste zorg of zorgorganisatie;
- weet veel over leven met een beperking.

Iedereen mag gratis gebruik maken van deze ondersteuning.

Neem contact op voor meer informatie:

088 - 633 0633

MEE in jouw gemeente

www.meesamen.nl

meedoen mogelijk maken

► Hotelier Edwin ter Haar biedt gezinsleden van

Het Rode Kruis huurt voor 450 nareizigers hotelkamers. Dat is nodig, omdat de eerste opvang voor gezinshereniging in Zevenaar het niet aankan. Ook hotel De Schout in Denekamp springt bij. Hotelier Edwin ter Haar wil helpen, maar ziet het ook als een boodschap aan de gemeente. „Liever allemaal een beetje dan grote centra voor asielzoekers aan het begin van ons dorp.”

Frank Timmers

Denekamp

Een in het zwart geklede moeder met een hoofddoek om en vier kinderen - naar schatting allen onder de tien - zitten op een bankje tegenover het gemeentehuis in Denekamp. Ze zijn er net naartoe gewandeld vanaf hotel De Schout, 50 meter verderop, met een wandelwagentje. Een van de meisjes laat haar zusje van haar appel bijten.

Ze spreken vrijwel geen woord Nederlands of Engels, maar weten wel duidelijk te maken dat ze uit Irak komen. De moeder zegt dat ze Koerdisch zijn. Een meisje legt uit dat papa in Amsterdam woont en dat ze daarnaartoe gaan. Ze lijkt aan te geven dat dit over vijf dagen is.

Drie gezinnen

In hotel De Schout verblijven op het ogenblik drie gezinnen die voor gezinshereniging naar Nederland zijn gekomen. Hotelier

‘Kleinschalig een steentje bijdragen’

Ter Haar vertelt dat het twee gezinnen van vijf en een gezin van zes betreft. Ze zijn hier terechtgekomen na bemiddeling door het Rode Kruis.

Nog vóór de zomer werd Ter Haar door het Rode Kruis benaderd met de vraag of hij wat kon betekenen voor nareizigers. Dat zijn mensen die naar Nederland mogen komen om zich aan te sluiten bij een familielid dat asiel heeft gekregen.

Het Rode Kruis was bezig met een grote zoektocht naar plekken op verzoek van het Centraal Organisme opvang asielzoekers (COA).

Nareizende familie meldt zich na aankomst in Nederland in Zevenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) die onder meer hun identiteit controleert en onderzoekt of iemand tbc heeft.

Zevenaar ‘overvol’

Voor mensen die dan nog niet bij familie of kennissen terecht kunnen, heeft het COA daar in de buurt vier opvanglocaties. In april werd duidelijk dat die overvol zouden raken. Sindsdien helpt het Rode Kruis met het reserveren van hotelovernachtingen.

NIJVERDAL

‘Helaas kan ik deze broer nooit

Matthijs ter Avest (45) vond begin dit jaar zijn Colombiaanse familieleden. Het tv-programma *DNA Onbekend* nam bij hem de laatste twijfel weg. Een snelle hereniging leek aanstaande, maar ineens liep alles anders. „De puzzel was compleet en dan nu dit. Het is bizar”, zegt de Nijverdaller.

Ruim een week geleden kreeg Matthijs telefoon van zijn halfzus Leidy. „Ik stond op het punt om naar bed te gaan. Zij spreekt alleen Spaans en ik begreep niet goed wat er nu precies aan de hand was. Maar dat veranderde na een tweede belletje van de zoon van

mijn halfbroer Luis Manuel, die wel goed Engels spreekt. Hij vertelde me direct dat mijn broer John Jairo was overleden. Nog maar 48 jaar, veel te jong dus”, vertelt Matthijs.

Pijn en gemis

En: „Ik wilde het eerst niet geloven, dit kon niet waar zijn. Ik ben naar beneden gegaan en daar kwam langzaam het besef dat het nieuws wel waar moest zijn. Met de dood speel je geen spelletjes. En toen kwamen de tranen. Want al heb je elkaar nooit fysiek aangeraakt, je voelt toch de pijn en het gemis. En ook het schuldgevoel dat ik niet eerder naar Colombia ben

gereisd om mijn broers en zus te ontmoeten. Onze ouders zijn al overleden.”

Matthijs vertelt dat John Jairo hem de dagen voor zijn overlijden meermaals heeft gebeld, maar omdat hij te druk was met zijn werk kon hij niet opnemen. „Mijn broer heeft iets ingesproken in het Spaans. Dat hij heel veel van mij hield en ik mijn dochters de groeten van hem moest doen. Hij sprak een beetje met dubbele tong en had overduidelijk gedronken. Misschien voelde hij aan dat hij niet lang meer te leven had”, vertelt Matthijs.

De Nijverdaller wist dat zijn broer net als zijn vader alcoholist

asielzoekers (nareizigers) een slaappleats in De Schout in Denekamp

▲ Edwin ter Haar van hotel De Schout: „Onze Oekraïense medewerkers voelen de nareizigers goed aan.” FOTO ROBIN HILBERINK

“**De capaciteit bij Zevenaar is niet toereikend vanwege het tekort van het aanbod aan woningen**

– Bob van 't Klooster, woordvoerder COA

Woordvoerder Bob van 't Klooster meldt hierover: „Via het Rode Kruis verzorgt het COA de opvang van circa 450 nareizigers in hotels. Dat is in aanvulling op de opvang van circa 550 nareizigers bij Zevenaar. De capaciteit bij Zevenaar is niet toereikend vanwege het tekort van het aanbod van woningen.”

Vooraf uit Syrië

Toen De Schout daarvoor werd benaderd, heeft hotelier Ter Haar niet lang gearzeld. Hij vertelt dat hij zijn steentje wel wilde bijdragen. Hij legt uit dat het geen asiel-

zoekers zijn, maar vooral kleine kinderen en moeders van vaders die erkende vluchtelingen zijn en in Nederland mogen wonen en werken.

In april, mei en juni kwamen er 2780 nareizigers naar Nederland. In de eerste drie maanden van het jaar waren dat er 3090. Dat is meer dan in de eerste twee kwartalen van vorig jaar. Zeven op de tien komen uit Syrië.

De vraag kwam in een tijd dat Denekamp in rep en roer was over de komst van een groot centrum voor asielzoekers. Een plan om een nieuw centrum te bouwen in een

natuurgebiedje, ging de prullenbak in toen duidelijk werd dat er bezwaar zou komen vanwege aantasting van die natuur.

Slecht idee

Vervolgens ontstond de vrees dat gemeente Dinkelland zijn oog had laten vallen op zalencentrum 't Wubbenhof aan de entree van het dorp. Maar vlakbij is ook gemeente Losser recent een azc begonnen, namelijk in hotel Dinkeloord. Het leek Ter Haar een zeer slecht idee.

„Alles op één hoop zou de indruk wekken van een asielgemeente en dat is slecht voor het

“**Alles op één hoop zou de indruk wekken van een asielgemeente en dat is slecht voor het toerisme**

– Edwin ter Haar, hotel De Schout

toerisme dat hier zeer belangrijk is”, denkt hij. Naar zijn idee is het veel beter om de opvang te spreiden. „Als eigenaren van hotels, campings, vakantieparken en bed and breakfasts allemaal iets doen, geeft dat de minste problemen.”

Met de opvang van nareizigers geeft hij alvast het voorbeeld. Hij legt uit dat het ook binnen zijn hotel kleinschalig is. Het hotel heeft 34 kamers. Maximaal 5 daarvan zijn voor nareizigers. Halverwege juni is hij ermee begonnen en sindsdien zijn maximaal vier kamers tegelijk gebruikt. Ter Haar: „Het Rode Kruis huurt een kamer voor een week en heeft de optie om met een week te verlengen.”

Geen feestjes

De opvang verloopt vrij geruisloos, hoewel er soms iemand op gewezen moet worden dat bellen met de telefoon op de luidspreker hinderlijk kan zijn. „Het is allemaal goed te doen”, zegt hij. „We hebben er een aparte vleugel voor ingericht met een zaal om te eten. Ze komen niet in het restaurant.”

De groep is volgens hem vooral op zichzelf en er worden geen feestjes gevierd vanwege de hereniging met familieleden. Ter Haar: „De statushouder mag hier niet komen”, heeft het Rode Kruis bepaald. Hij heeft Oekraïense vluchtelingen aan het werk die de nareizigers goed aanvoelen. De kinderen mogen soms helpen met stofzuigen en vermaken zich zo een beetje. Voor het voeren van gesprekken gebruikt de hotelier vertaalapps op zijn telefoon.

meer in het echt omhelzen'

was en ook nog suikerziekte had. Matthijs: „Ik heb begrepen dat hij die laatste dagen geen insuline had ingenomen en flink wat alcohol op had. Misschien is die combinatie hem fataal geworden. Maar het kunnen ook de slechte leefomstandigheden in dat Zuid-Amerikaanse land zijn geweest.”

“**Ik wilde het eerst niet geloven, dit kon niet waar zijn**

– Matthijs ter Avest

Matthijs had net zijn Spaanse lessen weer opgepakt en zich voorgenomen begin volgend jaar voor het eerst naar Colombia te reizen. Het land waar hij op 10 maart 1979 als Giovanni Gutiérrez ter wereld was gekomen. Via de bemiddeling van Foster Parents werd hij geadopteerd door Beppie en Jan ter Avest uit Nijverdal. Matthijs was toen zeven maanden oud.

Hij had een gelukkige jeugd in Nijverdal, wist al op jonge leeftijd dat hij was geadopteerd en uit Colombia kwam. De zoektocht naar zijn biologische ouders en verdere familie hield hem jarenlang bezig. Via de website Colombia tu pais kwam hij zijn familie op het spoor.

Een dna-test begin dit jaar maakte 'de puzzel compleet'.

'Net een film'

Via WhatsApp volgde Matthijs afgelopen zaterdag de begrafenis van zijn broer. Hij zag de lijkstoet, hoe de kist een kerk werd binnengedragen, de katholieke eredienst en uiteindelijk hoe John Jairo ter aarde werd besteld. „Ik ben een gevoelsmens en voelde opnieuw verdriet, pijn en gemis. Het was soms ook net alsof ik naar een film keek, alsof het niet helemaal echt was. Helaas is dat wel zo en kan ik deze broer nooit meer in het echt omhelzen.”

– Han Haveman

▲ De Nijverdaller Matthijs ter Avest vond zijn biologische familie in Colombia, maar zijn broer overlijdt voordat hij hem in het echt kan omhelzen. FOTO LENNEKE LINGMONT